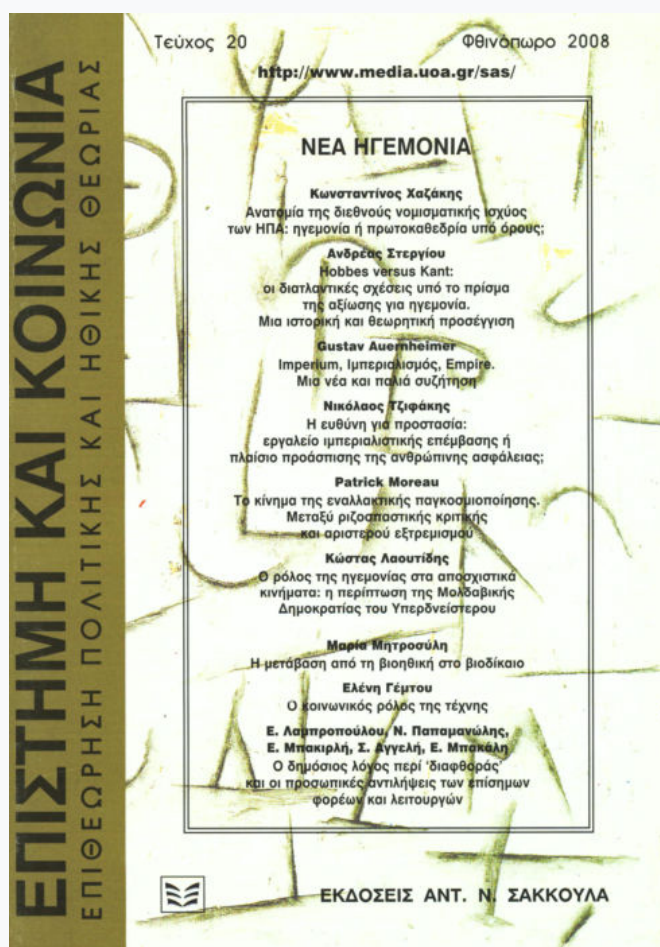

Επιστήμη και Κοινωνία: Επιθεώρηση Πολιτικής και Ηθικής Θεωρίας

Τόμ. 20 (2008)

Νέα ηγεμονία

Contrafactio

Ιορδάνης Παπαδόπουλος

doi: [10.12681/sas.528](https://doi.org/10.12681/sas.528)

Copyright © 2015

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Παπαδόπουλος Ι. (2015). Contrafactio. *Επιστήμη και Κοινωνία: Επιθεώρηση Πολιτικής και Ηθικής Θεωρίας*, 20, 263. <https://doi.org/10.12681/sas.528>

CONTRAFACTIO

Ο θεματικός πυρήνας του τεύχους 19 της Επιθεώρησης *Επιστήμη και Κοινωνία* ήταν αφιερωμένος στην Επιχειρηματική Ηθική, όπως αντιμετωπίζεται στην επιστημονική έρευνα, συμπεριλαμβανομένων της κοινωνικής, ηθικής και οικονομικής θεωρίας, αλλά και σε συγκεκριμένα μέτρα και προτάσεις οικονομικού, διοικητικού ή απλώς δεοντολογικού χαρακτήρα. Η υποδοχή του τεύχους υπήρξε θετική και αποτέλεσε ευκαιρία για την εκδήλωση ενός γόνιμου προβληματισμού ή και ‘αντιρρήσεων’ σχετικά με το θέμα της λειτουργίας των σύγχρονων επιχειρήσεων και των ηθικών ζητημάτων ή διλημμάτων που εγείρονται εξαιτίας της. Στο αφιέρωμα περιλαμβάνονταν και το κείμενο του Χαρίδημου Τσούκα – ‘Γιατί πρέπει η επιχείρηση να είναι ηθική; Μια νεοαριστοτελική προσέγγιση’- όπου ο συγγραφέας επιχειρήσε να αναπτύξει μια νεοαριστοτελική θεώρηση του επιχειρείν. Στο παρόν τεύχος δημοσιεύεται ως απάντηση η εργασία της Ιωάννας Τσιβάκου ‘Προβληματισμοί ως προς τη μεταφορά της αριστοτελικής ηθικής στο πεδίο των επιχειρήσεων’. Από την εισαγωγή του κειμένου της, η συγγραφέας διευκρινίζει πως πρόθεσή της δεν είναι να αντιπαρατεθεί επιστημονικά στις θέσεις που ανέπτυξε ο Τσούκας. Αποσκοπεί πρωτίστως στην περαιτέρω ανάπτυξη της προβληματικής που ανέδειξε ο θεματικός πυρήνας του προηγούμενου τεύχους της Επιθεώρησης. Άλλωστε, όπως διαπιστώνει κανείς μελετώντας το κείμενό της, δεν προκύπτει μία απόλυτη διαφωνία με τη νεοαριστοτελική θεώρηση του Τσούκα. Η Τσιβάκου ορίζει την οικονομία και τις επιχειρήσεις ως κοινωνικά ένσκόπα λειτουργικά συστήματα και ειδικότερα τις επιχειρήσεις ως ηθικούς εκπροσώπους του επιχειρείν. Χαρακτηριστικά σημεία της εργασίας της αποτελούν οι θεωρητικές αποστάσεις που θέλει να τηρήσει από ένα είδος ‘οργανικισμού’ ο οποίος λανθάνει ενδεχομένως στον νεοαριστοτελισμό αλλά και ο τρόπος με τον οποίο οριοθετεί κρίσιμες έννοιες, όπως αυτές της ‘δραστηριότητας’ και της ‘κοινωνικής πρακτικής’.

Ιορδάνης Παπαδόπουλος